

ми суми въ изпълнение на тази частъ отъ настоящия договоръ.

Членоветъ на комисията ще се ползватъ съ сжщитъ дипломатически права и имунитети, съ които се ползватъ въ България дипломатическитъ представители на приятелскитъ сили, надлежено акредитирани.

Българското правителство се задължава да обнародова презъ първитъ шесть мѣсеца отъ влизането въ сила на настоящия договоръ, законъ, въ който да сж предвидени всичкитъ необходими за работата на тази комисия права. Текстътъ на този законъ трѣбва да бжде предварително одобренъ отъ Силитъ, представлявани въ тази комисия. Той трѣбва да бжде съставенъ съобразно съ принципитъ и правилата, фор-

sommes dues par la Bulgarie en exécutions de la présente Partie du présent Traité.

Les membres de la Commission jouiront des mêmes droits et immunités diplomatiques, dont jouissent en Bulgarie les agents diplomatiques dûment accrédités des Puissances amies.

Le Gouvernement bulgare s'engage à promulguer, dans les six mois qui suivront la mise en vigueur du présent Traité, une loi prévoyant tous pouvoirs nécessaires au fonctionnement de cette Commission. Le texte de cette loi devra être préalablement approuvé par les Puissances représentées à la Commission. Il devra être rédigé en conformité avec les principes et les règles formulées dans l'Annexe à la présente Partie ainsi qu'avec toutes

на вътрешния лелящ държавенъ дългъ, силно увеличение на банкнотното обръщение, бързото обезценяване на националната монета слезла отъ 44 златни стотинки на 31.XII. 1918 год. на 3,7 ал. стотинки къмъ 31.XII. 1921 год.

При това положение народъ и правителство съ искрени надежди очакваха прилагането на чл. 122 отъ Договора, като се даде поне единъ мораториумъ.

Вместо съдействие отъ страна на М. С. Комисия, България срещна незаслужено противодействието ѝ. Следъ дълга преписка и молби отъ страна на Българ. правителство, често заплашвано съ санкции, съгласие се даде; но, като еквивалентъ се искаше подписването на една конвенция, придружена съ готовъ Указъ, който само трѣбваше да се попълна съ датата на влизането му въ сила! Тая конвенция отнемаше и последнитъ права на България на суверна държава. Тя биде отхвърлена. На базата на взаимното споразумение се дойде до протокола отъ месецъ Мартъ 1923 г. Сжщото разочерование народъ и правителство изпитаха и по уреждане въпроса по изплащане на окупац. резходи ¹⁾.

Въ началото на 1924 г. въ Англия въ Камарата на Лордоветъ Лордъ Нютонъ заяви, че въ България не е нужна повече М. С. Комисия по Репарациитъ. Искането му обаче, срещна противодействието на Анг. Правителство.

Въ края на 1925 год., следъ ликвидирането съ реституциитъ предаването на добитъка, следъ уреждането главно на въпроса по репарацияния дългъ и по окупац. разности, М. С. Комисия се явява излишна тѣжестъ за крайно претоварения бюджетъ и средства на България. ²⁾ Достатъчно е да се отбележи че тая комисия е струвала до сега на фиска кръглата сума отъ 93, 776, 702 лв.

По ал. 3-та. Като представител на българското правителство и за свързка съ Комисията къмъ нея има единъ Комисаръ. Последния е обикновено М-ра на Външ. Работи. Службата на Комисаря се подпомага отъ Комисарство учредено съ чл. 2 отъ цитирания вече законъ за службата на М. С. Комисия.

¹⁾ Подробно ти по размѣненитъ ноти, както и за самата конвенция вж. Т. I. стр. 2⁶—224 забележката.

²⁾ Вж. статия отъ Н. Стояновъ въ спис. The Near East № 700 отъ 9. X. 1924 г.